

दर्शितं निखिलम् 117, 5. VS. 13, 40. TS. 2, 3, 2, 3, 5, 1, 40, 3. TBa. 1, 8, 2, 3, 10, 1. तदस्मै रुक्मं कृत्वा प्रत्यमुच्यत् 2, 2, 40, 3. CAT. Ba. 3, 5, 2, 20. 5, 2, 2, 21. शतवितृष 4, 2, 13. 6, 7, 2, 1. fgg. पुरुष Ishākā 1, 2, 30. 10, 4, 2, 13. सुवर्णरज्जो रुक्मो 12, 8, 2, 11. Kīṭh. 11, 1, 4. Kīṭh. Ca. 15, 8, 24. 16, 5, 1. 19, 4, 10. ललाटे ऽद्यः 22, 2, 11. Ācṣ. Ca. 9, 4, 16. neutr. AV. 9, 5, 25. fg. vielleicht aus dem späteren Gebrauch fehlerhaft in den Text gebracht. — 2) n. SIDDH. K. 249, 2, 13. Gold NAIKH. 1, 12. AK. 2, 9, 96. TRIK. 3, 3, 302. H. 1043. an. 2, 335. MED. m. 28. HALĀ. 2, 18. VĪCVA bei UśāVAL. zu URĀDIS. 1, 145. RATNAM. 87. ऽस्तेय M. 11, 57. MBh. 2, 1256. रुक्मस्य च गर्भयोषा (गङ्गा) so v. a. Gold in sich bergend (u. गर्भयोषा falsch aufgefasst) 13, 1846. 14, 1686. HARIV. 5807. 6580. R. 2, 70, 20. Būlg. P. 3, 14, 24. पुरैः शिरेः MBh. 1, 4563. R. 6, 34, 24. ऽसारं सूच. 1, 328, 18. ऽवर्णं MUND. UP. 3, 1, 3 = MAITRAJUP. 6, 13. रुक्माम् M. 12, 122. ऽतुल्याम् Kām. NITIS. 14, 51. ऽसन्निभा HARIV. 6717. Eisen (लोह) TRIK. H. an. MED. und VĪCVA. — 3) m. wie alle Wörter für Gold Bez. der Mesua Roxburghii Wight. (vgl. AK. 2, 4, 2, 45) und des Stechapfels (vgl. AK. 2, 4, 2, 58) ÇKDn. — 4) m. N. pr. eines Sohnes des Rukāka Būlg. P. 9, 23, 33. — Vgl. अधि०, पृथु०, सु०.

रुक्मकवच m. N. pr. eines Enkels des Uçanas HARIV. 1977. fgg. VP. 420.

रुक्मकारक m. Goldarbeiter AK. 2, 10, 8.

रुक्मकेश m. N. pr. eines Sohnes des Bhishmaka Būlg. P. 10, 52, 22.

रुक्मत् (von 2. रुच) adj. glänzend, Bein. Agni's TS. 2, 2, 2, 3. — Vgl. वि०.

रुक्मपार्श्व m. die Schnur, an welcher die goldenen Anhängsel getragen werden, CAT. Ba. 6, 7, 2, 7. 27. 2, 8, 7, 2, 4, 15. Kīṭh. Ca. 17, 2, 4.

रुक्मपुर n. Goldstadt, Bez. der von Garuḍa bewohnten Stadt, Pāṇ. 84, 7.

रुक्मप्रस्तरणा adj. einen mit Goldschmuck verzierten Ueberwurf habend AV. 14, 2, 30.

रुक्मवाङ्ग m. N. pr. eines Sohnes des Bhishmaka Būlg. P. 10, 52, 22.

रुक्ममय (von रुक्म) adj. aus Gold verfertigt, golden HARIV. 7903. त्र्यरुक्ममयाणि silbern und golden MBh. 13, 3247. 3508.

रुक्ममालिन् m. N. pr. eines Sohnes des Bhishmaka Būlg. P. 10, 52, 22.

1. रुक्मरथ m. ein goldener Wagen, der Wagen Rukmaratha's d. i. Droṇa's MBh. 7, 279.

2. रुक्मरथ adj. einen goldenen Wagen habend; m. Bein. Droṇa's MBh. 1, 6994. 4, 1824. 5, 784. 7, 253. 256. N. pr. eines Sohnes des Çalja 1811. 1816. des Mahant HARIV. 1078. fg. des Bhishmaka Būlg. P. 10, 52, 22. pl.: एते रुक्मरथा नाम राजपुत्राः MBh. 7, 4310.

रुक्मवत्स adj. dessen Brust mit Goldbehängen geschmückt ist: die Marut RV. 2, 34, 2. 8. 5, 55, 1. 57, 5. 8, 20, 22. 10, 78, 2. AV. 8, 22, 2.

रुक्मवत् (von रुक्म) 1) adj. mit Gold geschmückt. — 2) m. N. pr. =

रुक्मिन् HARIV. 5948. — 3) f. ऽवती a) ein best. Metrum, 4 Mal —

----- COLEBR. Misc. Ess. II, 159 (V. 6). Ind. St. 8, 369. — b) N.

pr. einer Enkelin Rukmin's und Gattin Aniruddha's HARIV. 8717, wo mit der neueren Ausg. श्रीमती st. रुक्मिणी zu lesen ist.

रुक्मवाहन adj. einen goldenen Wagen habend; m. Bein. Droṇa's MBh. 7, 8948. — Vgl. 2. रुक्मरथ.

रुक्माङ्ग adj. ein goldenes Geschmeide am Oberarm tragend; m. N.

pr. verschiedener Fürsten MBh. 1, 6994. Verz. d. Oxf. H. 83, b, 24. 153. b, 38. Hir. 39, 4.

रुक्मि m. N. pr. = रुक्मिन्, रुक्मिन् aus metrischen Rücksichten st. रुक्मिणाम् HARIV. 8100. 8111.

रुक्मिन् (von रुक्म) 1) adj. Goldschmuck tragend, damit verziert: रथ

RV. 1, 66, 6. Rosse 9, 13, 5. CAT. Ba. 13, 5, 4, 2. AIT. Br. 8, 21. — 2) m.

a) N. pr. des ältesten Sohnes des Bhishmaka und Gegners Kṛṣṇa's.

der seine Schwester Rukmiṇi geraubt hatte; wird von Baladeva

getötet. MBh. 1, 2698. 2, 1166. 1351. 5, 79. 5351. HARIV. 4965. 5016.

5090. fgg. 5496. 5805. 6392. fgg. 6661. fgg. 6707. fgg. 8019. 8069. 9134.

Kām. NITIS. 11, 23. 14, 51. VP. 573. fg. 580. Būlg. P. 2, 7, 34. 10, 52, 22.

61, 19. रुक्मिशासन unter den Beinamen Vishṇu's Pāṇ. 4, 3, 137.

Baladeva führt die Bein.: रुक्मिदर्प ÇANDAR. bei WILSON, रुक्मिदा-

रिन् TRIK. 1, 1, 36. रुक्मिभिद् H. 224. रुक्मिदारणा (so ist zu lesen) H.

224, Sch. — b) N. pr. eines Gebirges H. 947, Sch. — 3) f. रुक्मिणी

a) N. pr. einer Tochter Bhishmaka's, die Kṛṣṇa mit Gewalt ent-

führte und ehelichte; sie ist die Mutter Pradjumna's und wird später

mit Lakshmi identificirt (vgl. ÇATĀDH. in Verz. d. Oxf. H. 109, b, 24).

MBh. 1, 2790. 2, 57. 3, 575. 708 (रुक्मिणानन्दन). 5, 1881. 3976. 5360. 13.

508. 620. HARIV. 5095. 5805. fgg. 6091. fgg. 6187. 6580. fgg. 6694. 6759.

7351. 7726. fgg. 8977. 9038. 9135. 9179. fg. 9209. fgg. 9458. fgg. MĀLAV.

77. ÇIC. 2, 38. VP. 573. fg. 613. Būlg. P. 3, 1, 28. 10, 52, 22. WEBER, RĀ-

MAT. UP. 340. Verz. d. Oxf. H. 14, a, 19. 27, a, 32. fg. Pāṇ. 3, 7, 30. 4,

1, 43 (रुक्मिणीश). Bez. der Dakṣhājanī in Dvāravati Verz. d. Oxf.

H. 39, b, 14. ऽतीर्थ 66, b, 42. ऽरुद् 73, a, 17. ऽवत n. Bez. einer best. Be-

gehung, so heisst nach ÇKDn. ein Abschnitt im Kalki-P. — b) einer

Tochter des Çreshṭhin Sulokana Z. d. d. m. G. 14, 569, 7.

रुक्मेषु (रुक्म Gold + ऽषु Pfeil) m. N. pr. eines Fürsten HARIV. 1980.

fg. VP. 420. Būlg. P. 9, 23, 33.

1. रुक्म (von 1. रुच) adj. glänzend, strahlend: वृषा रुक्म घोषधीषु नू-

नोत् RV. 6, 3, 7.

2. रुक्म adj. ramh u. s. w. s. वृत्त.

रुक्म RĪG-TH. 5, 433 fehlerhaft für वृत्त.

रुक्मसम् (2. रुक् + स०) n. Koth, Excrements ÇANDĀTHAK. bei WILSON.

रुग्मन्वित (2. रुक् + ञ्) adj. von Schmerz begleitet, schmerzhaft सूच.

1, 120, 10. 2, 433, 2.

रुग्ण (रुग्) s. u. 1. रुक्.

रुग्दाह (2. रुक् + दाह) m. eine Art Fieber Verz. d. Oxf. H. 319, b, No.

758. 318, b, 1 v. u.

रुग्मेष (2. रुक् + मे०) n. Arzneimittell, Heilkraut VARĪS. BṆ. S. 19, 1.

रुग्मिनिषय m. Titel eines medic. Werkes Verz. d. Oxf. H. 312, a,

No. 743. 387, b, No. 851. Verz. d. B. H. No. 941.

रुक्मन् adj. das Wort रुक् enthaltend CAT. Ba. 9, 4, 2, 12. fg.

1. रुक्, रौचते NAIKH. 1, 16 (ज्वलतिकर्मन्). DRĀTUP. 18, 5 दीप्ति und अ-

भिप्रीति). ved. रुचान्; रुक्चै; रुचान, रुक्चैस; रुचुस् und रुच्याम्

ved. in transit. (caus.) Bed.; अरुचत् und अरौचिष्ट P. 1, 3, 91. अरौचिः

रौचिष्यते; रुचिषीय; aus metrischen Rücksichten hier und da auch act.;

रुचिवा und रौचिवा P. 1, 2, 26. रौचिषुम्; der Auslaut der Wurzel geht